ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Δεκεμβρίου 2011

σχετικά με την αναγνώριση του Πράσινου Ακρωτηρίου σύμφωνα με την οδηγία 2008/106/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα εκπαίδευσης και πιστοποίησης των ναυτικών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 8998]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2011/821/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/106/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών [1], και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη το αίτημα που υπέβαλε η Κύπρος στις 13 Μαΐου 2005,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με την οδηγία 2008/106/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν ότι θεωρούν κατάλληλα πιστοποιητικά ναυτικών που έχουν εκδοθεί από τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι η συγκεκριμένη τρίτη χώρα αναγνωρίζεται από την Επιτροπή. Οι εν λόγω τρίτες χώρες πρέπει να πληρούν όλες τις απαιτήσεις της σύμβασης του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για τα πρότυπα εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρησης φυλακών των ναυτικών, του 1978, (σύμβαση STCW) [2], όπως αναθεωρήθηκε το 1995.

(2) Με επιστολές της 13ης Μαΐου 2005 και της 1ης Δεκεμβρίου 2005, η Κύπρος υπέβαλε αίτημα για την αναγνώριση του Πράσινου Ακρωτηρίου. Μετά το εν λόγω αίτημα, η Επιτροπή αξιολόγησε τα συστήματα εκπαίδευσης και πιστοποίησης στο Πράσινο Ακρωτήριο, προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσο το Πράσινο Ακρωτήριο πληροί όλες τις απαιτήσεις της σύμβασης STCW και κατά πόσο έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της απάτης όσον αφορά τα πιστοποιητικά. Η αξιολόγηση αυτή βασίστηκε στα αποτελέσματα της επιθεώρησης που διενεργήθηκε από εμπειρογνώμονες του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα, τον Ιούνιο του 2006. Κατά την εν λόγω επιθεώρηση διαπιστώθηκαν ορισμένες ελλείψεις στα συστήματα εκπαίδευσης και πιστοποίησης.

(3) Η Επιτροπή διαβίβασε στα κράτη μέλη έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης.

(4) Με τις επιστολές της 2ας Φεβρουαρίου 2009, της 8ης Δεκεμβρίου 2009 και της 17ης Σεπτεμβρίου 2010, η Επιτροπή ζήτησε από το Πράσινο Ακρωτήριο να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι έχουν αποκατασταθεί οι ελλείψεις που διαπιστώθηκαν.

(5) Με τις επιστολές της 23ης Απριλίου 2009, της 19ης Ιανουαρίου 2010, της 4ης Δεκεμβρίου 2010, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, της 10ης Μαρτίου 2011 και της 25ης Μαΐου 2011 το Πράσινο Ακρωτήριο χορήγησε τις πληροφορίες που ζητήθηκαν και τα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την εφαρμογή κατάλληλων και ικανοποιητικών διορθωτικών μέτρων για την αποκατάσταση των περισσότερων ελλείψεων που διαπιστώθηκαν κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης.

(6) Οι υπόλοιπες ελλείψεις αφορούν, από τη μία πλευρά, την απουσία ορισμένων στοιχείων του εξοπλισμού κατάρτισης στο κύριο ίδρυμα ναυτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης του Πράσινου Ακρωτηρίου και, από την άλλη πλευρά, το συγκεκριμένο περιεχόμενο ορισμένων μαθημάτων που αφορούν το τμήμα A-III/2 του κώδικα STCW. Το Πράσινο Ακρωτήριο κλήθηκε ως εκ τούτου να εφαρμόσει περαιτέρω διορθωτική δράση όσον αφορά το σημείο αυτό. Ωστόσο, οι ελλείψεις αυτές δεν επαρκούν, ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση το συνολικό επίπεδο συμμόρφωσης του Πράσινου Ακρωτηρίου με τις απαιτήσεις STCW για την εκπαίδευση και πιστοποίηση των ναυτικών.

(7) Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης συμμόρφωσης και η αξιολόγηση των πληροφοριών που χορηγήθηκαν από το Πράσινο Ακρωτήριο καταδεικνύουν ότι Πράσινο Ακρωτήριο πληροί όλες τις αντίστοιχες απαιτήσεις της σύμβασης STCW και ότι η εν λόγω χώρα έχει λάβει κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της απάτης όσον αφορά τα πιστοποιητικά.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ασφαλούς ναυτιλίας και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του άρθρου 19 της οδηγίας 2008/106/ΕΚ, το Πράσινο Ακρωτήριο αναγνωρίζεται όσον αφορά τα συστήματα εκπαίδευσης και πιστοποίησης των ναυτικών.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 2011.

Για την Επιτροπή

Siim KALLAS

Αντιπρόεδρος

[1] ΕΕ L 323 της 3.12.2008, σ. 33.

[2] Εγκρίθηκε από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.